

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.153/2012/3.szám

A Kúria a dr. Végh Péter ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Deli Csilla jogtanácsos által képviselt alperes neve alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Pest Megyei Bíróság 2011. november 16-án kelt 4.K.26.810/2011/6. sorszámu jogerős ítélete ellen a felperes részéről 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Pest Megyei Bíróság 4.K.26.810/2011/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A d-i székhelyű felperes vasbeton elemek gyártásával foglalkozó gazdasági társaság, mely megrendelőjével kötött szerződések alapján budaörsi munkaterületeken vasbeton elemek szerelését, beépítését is elvállalta a 2004-2008 években. A vállalt építési-szerelési tevékenységet alvállalkozók igénybevételelével teljesítette.

A felperes a B-i Önkormányzat felé helyi iparüzési adótevékenységéről adóbevallást nem nyújtott be. Adóbevallási és befizetési kötelezettségét az első fokú hatóság ellenőrizte, a 2010. november 2. napján kelt határozatával 2005., 2006. és 2007. évekre mindösszesen 537.100 Ft adóhiánynak minősülő helyi iparüzési adókülönbözetet állapított meg, mely után 268.550 Ft adóbírságot és 257.169 Ft késedelmi pótlékot számított fel.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes jogerős határozatával az első fokú adóhatóság határozatát helybenhagyta. Az eljáró adóhatóság jogi álláspontja szerint függetlenül az alvállalkozók igénybevételelétől, a budaörsi munkaterületen elvégzett építési-szerelési munkálatok 2005. évben állandó jellegű, míg 2006. és 2007. években ideiglenes jellegű iparüzési tevékenységnek minősültek.

A felperes keresete folytán eljáró első fokú bíróság a felperes keresetét jogerős ítéletével elutasította. Kiemelte, hogy az alperesi határozat a jogszabályok helyes értelmezésén alapult. A

felperes megrendelőivel kötött szerződésekben vasbetonszerkezetek beépítését, beszerelését elvállalta, a vállalását teljesítette, és kiszámlázta, azaz vállalkozói minőségben nyereség, illetve jövedelemszerzésre irányuló tevékenységet végzett, ami a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (továbbiakban Htv.) 36. §-a alapján adóköteles iparűzési tevékenység. B. Város Önkormányzatának illetékességi területén 2005. évben az építési-szerelési tevékenység folytatásának időtartama meghaladta a 180 napot, ezért a Htv. 37. § (2) bekezdés b) pontjának 2. fordulata alapján a tevékenység végzésének helye telephelynek minősült, míg 2006. és 2007. években pedig a Htv. 37. § (2) bekezdés b) pontjának 1. fordulata alapján ideiglenes jellegű iparűzési tevékenységet végzett.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet vitatva a jogerős ítéletben kifejtett jogi álláspontot. Álláspontja szerint a Htv. 35. § (1) bekezdés helyes értelmezése alapján a felperes B. területén valós iparűzési adókötelezettséget keletkeztető tevékenységet nem folytatott. Kiemelte, hogy szerződéseit négy résztevékenység elvégzésére kötötte: - vasbetonelemek gyártmánytervezésére, -a vasbetonelemek gyártására, -ezek helyszínre szállítására, -az elemek szerkezetté való összeszerelésére.

Az első két tevékenységet a társaság székhelyén, illetve cégnyilvántartásba bejegyzett telephelyén végezte, az elemeket a helyszínre szállították, azonban összeszerelésre alkalmas munkavállaló hiányában azokat alvállalkozójuk szerelte össze. Ezzel összefüggésben a Ptk. 391. § (3) bekezdésére történő utalással tagadta adófizetési kötelezettségének fennállását, szerinte a szerkezetszerelés tekintetében az iparűzési adó alanya csak és kizárólag alvállalkozója lehet. A fentiek alapján kérte a jogszabálysértő ítélet és az adófizetési kötelezettséget megállapító adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezését és a fizetési kötelezettség alól történő mentesítését.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Htv. pontosan meghatározza a helyi iparűzési adó tárgyát és alanyát, mikor kimondja, hogy adóköteles az önkormányzat illetékességi területén állandó vagy ideiglenes jelleggel végzett vállalkozási tevékenység, s az adó alanya a vállalkozó. Adóköteles iparűzési tevékenység alatt a vállalkozó e minőségében végzett nyereség, illetőleg jövedelemszerzésre irányuló tevékenysége értendő. A törvény különbséget tesz állandó, illetve ideiglenes jellegű iparűzési tevékenység között, az elhatárolást a székhely, illetve telephely, az adott településen való jelenlét alapozza meg.

Ha egy vállalkozó építőipari tevékenységet folytat egy adott önkormányzat illetékességi területén ahol székhellyel és telephellyel nem rendelkezik, akkor azt kell vizsgálnia, hogy a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenység időtartama az adóéven belül a 30 napot meghaladja-e, de a 181 napot nem érje el. A perbeli esetben - nem vitásan - a felperes e kategóriába eső gazdasági tevékenységet folytató vállalkozó volt, aki B. Önkormányzat illetékességi területén alvállalkozók bevonásával szerelési tevékenységet folytatott. A vita tárgya tehát az, hogy terhelte-e a felperest fővállalkozóként iparűzési adófizetési kötelezettség.

A helyi iparűzési adó célja az önkormányzat illetékességi területén a gazdasági tevékenység megadóztathatóságának biztosítása, az önkormányzat önálló gazdálkodása biztonságának megteremtése, melyhez az állandó jelleggel jelenlévő vállalkozások nagyobb mértékben, míg az ideiglenes jellegű tevékenységet végzők kisebb mértékben járulnak hozzá. A vállalkozói tevékenység folytatásánál lényegtelen, hogy azt a gazdálkodó hogyan valósítja meg, saját alkalmazottainak igénybevételeivel avagy alvállalkozók megbízásával végzi el. A lényeg, hogy vállalkozói tevékenységet folytat, bevétel és haszonszerzés céljából köt szerződést. Ebből a megközelítésből vizsgálva a felperesi felülvizsgálati kérelmet, a Kúria osztja az első fokú bíróság jogerős ítéletében kifejtett érvelést. Az ideiglenes jellegű iparűzési adó megállapításához nem az szükségeltetett, hogy a felperes saját maga alkalmazottjai útján végezze el a szerelési tevékenységet, hanem, hogy olyan szerződést kötött, amely az adott önkormányzat illetékességi területére vonatkozott és a szerelési munka elvégzését megrendelője felé maga vállalta. A felperesi álláspont elfogadása az adókiírást könnyítené, hiszen olyan alvállalkozói szerződések megkötésére adna lehetőséget, mely tevékenységek a 30 napot nem haladják meg, ezáltal ideiglenes jellegű iparűzési adó megfizetésére egyetlen társaság se lenne kötelezhető. A Kúria megítélése szerint a tevékenység egészét kell vizsgálni az iparűzési adófizetési kötelezettség megállapításakor, nem pedig annak részelemeit. Erre figyelemmel nem jogszerűtlen a felperes terhére megállapított iparűzési adófizetési kötelezettség megállapítása.

A fentiekkel egyező első fokú jogerős ítéletet a Kúria ezért a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Miután a felperes illetékfizetési kötelezettségét előre teljesítette, ezért a Kúriának az illeték fizetéséről rendelkeznie nem kellett. Észlelte ugyanakkor, hogy a felperes helytelenül állapította meg a felülvizsgálati eljárásban fizetendő illeték mértékét, mivel annak alapja az adókülönböként megállapított összeg, mely a perbeli esetben 537.100 Ft volt, így az illeték mértéke 53.700 Ft a 2012. január 1. napján módosult Itv. 50. § (1)

bekezdése alapján. Az ezt meghaladóan lerótt illeték visszatérítését a felperes kérelmezheti az illetékes adóhatóságtól.

Budapest, 2013. február 21.

**Dr. Darák Péter sk. tanácselnök, Dr. Heinemann Csilla sk. előadó
bíró, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk. bíró**